

mærkningen i disse tilfælde kun omfatter det for identifikation absolut nødvendige.

Dansk Landbrugsrådgivning, Landscentret, Heste, har oplyst, at Landscentret siden 1985 har mærket ca. 6.000-7.000 heste om året. I 2004 mærkedes ca. 4.500 heste med brændemærke, mens ca. 3.200 heste mærkedes med chip.

Arbejdsgruppen har indgående drøftet spørgsmålet om mærkning af hesten, herunder hvorledes hesten i givet fald skal kunne mærkes.

Arbejdsgruppen har indledningsvist fundet, at der i forbindelse med bl.a. avl, medicinering, konkurrencer og handel er behov for at kunne identificere den enkelte hest, fordi dette grundlæggende bidrager til at højne hestens velfærd i kraft af, at identifikation af hesten giver mulighed for at spore hesten. På denne baggrund har arbejdsgruppen fundet, at der er et reelt behov for mærkning af hesten.

Arbejdsgruppen har diskuteret de enkelte metoder til mærkning af hesten. Arbejdsgruppen har i den forbindelse fundet, at en fordel ved brændemærkning i forhold til chipmærkning er, at mærkningen kan aflæses direkte. Arbejdsgruppen har dog samtidig bemærket, at arbejdsgruppen er enig med Dyreværnsrådet i, at det kan være vanskeligt at anvende brændemærkning i identifikationsøjemed, da mærket i nogle tilfælde udviskes med tiden.

Den væsentligste fordel ved chipmærkning er, at den giver mulighed for en sikker identifikation ved aflæsning af chippen med scanner. Ulempen ved denne form for mærkning er imidlertid, at man ikke kan se, at hesten er mærket, samt at en hest kan være bærer af flere chips, hvilket kan tænkes at skabe en vis usikkerhed om identifikationen. Desuden kan nogle scannere have vanskeligt ved at aflæse visse typer chips.

Endvidere har arbejdsgruppen overvejet, hvilken mærkningsmetode der er mindst smertefremkaldende. I den forbindelse har det efter en samlet vurdering været arbejdsgruppens opfattelse, at chipmærkning er mindst smertefremkaldende henset til, at der ved brændemærkning er forbundet en vis grad af smerte med såvel selve mærkningen som med den efterfølgende sårheling.

Arbejdsgruppen har i forbindelse med sine overvejelser inddraget det forhold, at der med henvisning til EU-reglerne herom på sigt vil blive indført en pligt-mæssig registreringsordning i regi af Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender. Arbejdsgruppen har lagt til grund, at der i denne forbindelse vil blive fastsat regler om, hvordan hesten skal mærkes med et entydigt, livsvarigt identifikationsnummer.

Arbejdsgruppen har desuden tillagt det betydning, at hesteavlerne uden at være forpligtet hertil hidtil har foretaget mærkning af avlede heste, samt at antallet af chipmærkninger har været stigende i de seneste år. Hertil kommer, at der er forløbet 5 år siden, Dyreværnsrådet afgav sin udtalelse om brænde- og frysemærkning af føl.

Efter en samlet vurdering har arbejdsgruppen således anbefalet, at chipmærkning anvendes frem for brændemærkning, når der i Danmark er indført en pligt-mæssig registreringsordning, da det har været arbejdsgruppens opfattelse, at chipmærkning vil skabe en sikrere og mere entydig registrering af heste frem for mærkning ved brændemærkning.

Endvidere har arbejdsgruppen diskuteret spørgsmålet om, hvem der kan foretage mærkning af hesten. Henset til at mærkning udgør et indgreb på hesten og at der er forbundet en vis grad af smerte hermed, skal mærkningen ske så skånsomt for hesten som muligt. Efter arbejdsgruppens opfattelse kan dette bedst ske ved, at mærkning foretages af uddannet personale. Arbejdsgruppen har derfor fundet, at det skal være et krav, at når hesten mærkes, skal mærkningen foretages af uddannet personale.

Henset til den tid, der er gået, siden Dyreværnsrådet i 2000 afgav sin udtalelse om brænde- og frysemærkning af føl, og den teknologiske udvikling, som har fundet sted siden da, har arbejdsgruppen i rapporten opfordret Dyreværnsrådet til inden for en kortere årrække at se på emnet på ny.

Der henvises til kapitel IV, afsnit 11 i arbejdsgruppens rapport.

13.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig arbejdsgruppens vurdering af, at der er behov for at kunne identificere den enkelte hest bl.a. i forbindelse med avl, medicinering, konkurrencer og handel, fordi dette giver mulighed for at følge den enkelte hest og dermed bidrage til at højne hestens velfærd. I overensstemmelse med arbejdsgruppens anbefaling finder Justitsministeriet ikke, at der på nuværende tidspunkt er grundlag for at fastsætte nærmere regler om, på hvilken måde heste skal mærkes.

Justitsministeriet kan i den forbindelse oplyse, at Kommissionen har fremsendt forslag til en kommissionsforordning om gennemførelse af Rådets direktiv 90/426/EØF og 90/427/EØF vedrørende en metode til identifikation af hovdyr. Formålet med forordningsforslaget er bl.a. at sikre en ensartet identifikation af dyr af hesteslægten inden for EU, og der stilles således forslag om indførelse af en pligt-mæssig registrerings-